MYŠLENKY NA MĚSÍC SRPEN

HERBERT MADINGER

VRAŤ SE – SVĚDOMÍ V DUCHOVNÍM ŽIVOTĚ

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ KOSTELNÍ VYDŘÍ 2001

1. Hnací silou našeho života je svědomí. Je hlasem Božím, který promlouvá v našem srdci, hlasem dobrého Otce, promlouvajícího k milovaným dětem.
2. Bůh by nám rád odpustil, políbil nás na usmířenou a svěřil nám svůj otcovský dům se slovy: „Jste mé milované děti, v nichž se mi zalíbilo.“ Vraťme se tedy k němu…
3. Prosme nebeského Otce o odpuštění každý den, a rozhostí se v nás hluboký klid a mír.
4. Hřích je oddělením od Boha, útěkem před ním do stále větší vzdálenosti od něj.
5. Hluboko v našem nitru nás Bůh volá a utěšuje, posiluje, vede, varuje a dodává nám odvahy. Je to hlas svědomí.
6. Boží slitování je větší než naše vina, jeho láska jasnější nad všechny temnoty v nás a jeho milost mocnější než vyčerpání duše.
7. Ježíš se může dotknout nemocného místa v nás a uzdravit je jen tehdy, když je duše odkryta a nic se nezastírá.
8. Bůh stojí u dveří tvého srdce a klepe. Otevři mu a pozvi ho dál.
9. Poznejme Boží slitování, mluví k našemu srdci skrze tolik lidí.
10. Dokážeš věřit bezmeznému slitování nebeského Otce? Důvěřuješ mu, že ti odpustí, když ho poprosíš: „Otče, odpusť mi?“
11. Hlavním pokušením člověka je pokušení k životu bez Boha, pokušení žít tak, jako bychom byli sami sobě bohem.
12. Teprve tehdy, až budeme chtít plně se oddat Bohu a zůstat mu z celého srdce věrni, poznáme všechny překážky, které nám zabraňují žít v hlubokém společenství s ním.
13. Odhalme Boží nádheru i velikost svého vlastního života. Bůh nás povolal k tomu, abychom přijali jeho věčný život, jeho nádheru, jeho věčnost.
14. Když nás trápí zlo a hrozí ovládnout nás, hledejme osvobození v poctivé zpovědi.
15. Dokud se nepřestaneme zabývat malichernostmi, nepodaří se nám proniknout k tomu, co je důležité a podstatné. Víra v Ježíše je nemožná bez změny našeho života.
16. K obrácení je povolaný každý člověk, a je to jeho životní úkol. Člověk je stvořen k tomu, aby se úplně obrátil k Bohu, a je to stejně přirozené jako to, že květiny kvetou.
17. Zpověď je neustálé obrácení a změna srdce. Zpověď je naším návratem k Bohu.

18. Nikdo z lidí nám nemůže odpustit hříchy. Jen sám Ježíš, který vzal všechny naše hříchy na sebe.
19. Ježíš je lékař, který uzdravuje a probouzí k životu. Přišel, aby zavolal hříšníky, a nikoli spravedlivé.
20. Ježíš je přítomen všude, kde se křesťané scházejí v jeho jménu, kde se modlí, naslouchají Božímu slovu, slaví mši. Ale nejzřetelněji je Kristus přítomen v osobě každého kněze.
21. Ježíš může zcela sám, bez zásahu kohokoli druhého, jen ze své moci uzdravit i ty nejskrytější hloubky tvého nitra a osvobodí tě, když se mu upřímně vyznáš ze svých hříchů.
22. Bůh odpouští každému, kdo doopravdy lituje. Dokonce nás vyzývá, abychom i my odpouštěli těm, kdo litují.
23. Při zpovědi je Ježíš lékařem, který může uzdravit naši duši. Ale každý lékař musí nejdříve znát nemoc, kterou má vyléčit.
24. Můžeme den z dne žít svůj život v těsné blízkosti Boha, který nám dá sílu k růstu, uzdravení, k osvobození od zla, k tomu, abychom šli přímou cestou.
25. Zlo v nás není nějaký překlep, který se dá zase raz dva vymazat. Jen Ježíš má nad ním moc, protože je porazil na kříži.
26. Modlete se za své nepřátele. Pak totiž lépe poznáte, proč jsou takoví a budete s nimi mít slitování.
27. Křest je obilným zrnem, zpověď klíčkem, který z něho vyrůstá. Křest je obrácením se k Bohu, zpověď konkrétním návratem k Bohu, pokud jsme se mu svou vlastní vinou a hříchem vzdálili.
28. Hřích je životu nebezpečný, protože nás odděluje od živého Boha. A to je rozsudkem smrti, který si člověk podepisuje sám.
29. Jakmile se Bůh dotkne našeho srdce a povzbudí nás ke zpovědi, neváhejme, neodkládejme nic na jindy a vyzpovídejme se.
30. Čím více naslouchám Božímu hlasu, tím jasněji ho slyšíme. Poslouchejme ho i tehdy, když je to pro nás těžké a po čase se z toho budeme radovat.
31. Když budeme plnit Boží vůli, rozhostí se v nás hluboký pokoj. Podle něj poznáme, že je Bůh blízko a že naplňuje náš život.